

Gáborélet

**2019
december**

**Békés, boldog
karácsonyt kívánunk!
Sztárinterjú Gera Zoltánnal
Suli-buli**

Tartalomjegyzék

Ünnepek.....	3
Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja: Gera Zoltán----.....	8
Különleges tanári élmények.....	10
A hónap tanulói.....	11
E hónapban történt.....	12
Suli-buli; Tudod-e mit jelent?.....	13
Ti mondtátok.....	14
Aktuális.....	15
Életképek.....	16

Gáborélet iskolai folyóirat

2019/10 (VII. évfolyam, 63. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Varga Vivien 8.a, Otschepka Dzszenifer 8.a, Kremeny Soma 8.a, Szalai Alexandra 7.b, Pál Alexandra 7.a, Jankovits Dorina 7.a, Bodnár Attila 5.a, Kiss Ramóna 6.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-9854 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.sulinet.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron>

Ünnepek...

Kedves Gyerekek!

Elérkezett az év egyik legjobban várt hónapja, a december. Mi másról is szólhatna ez a hónap, mint a szívünket-lelkünket melengető ünnepről. Mind az iskolai hétköznapiakban, mind a közelgő téli szünetben az ünnep körül jár a gondolatunk. Decemberben jön a Mikulás, ez az adventi készülődés ideje, az osztály- és iskolai karácsonyi ünnep. Éppen ezért decemberi számunk is egy kicsit különlegesebb lett, ünnepiesebb hangulatban íródott. Intézményvezetőnk, Erzsébet elmeséli egy különös karácsonyi élményét, a humoros „Ti mondtátok” rovatban megpróbáltatók megfogalmazni, hogy mit is jelent számotokra a meghitt pillanat. De természetesen az eseményekben gazdag november történései mind megtalálhatóak e havi számunkban. Nagyszerű hangulatban zajlott a sulibuli, erről egy ilyen először résztvevő diákunk írt, és az „Életképek” rovatban is meggyőződhetünk. Egy igen jelentős híresség adott interjút nekünk, a közelmúlt legnagyobb magyar labdarúgó példaképe, a nemrég visszavonult Gera Zoltán válaszolt Kremený Soma kérdéseire. Jelentkeznek a szokásos rovatok, a „Miért jó Gáboros ifinek lenni?”, a „Tudod-e mit jelent?”, a történelmi érdekességekkel szolgáló „E hónapban történt” és „A hónap tanulói” is. Az „Aktuális”-ban feltüntetett eredményeitek pedig megmelengetik a szíveket így karácsony előtt, az új esztendőre pedig erőt tud adni mindenkinek. Mi pedig a Gáborélet nevében mindenkinek boldog Karácsonyt, jó téli szünetet és további sikerekben gazdag új évet kívánunk!

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Horváth Levente

2018-ban végeztem a Gáborban, Zsuzsa néni osztályában. Jelenleg a Karinthy Frigyes Gimnázium emelt szintű angol tagozatára járok, több volt Gáborossal együtt. Szerettem Gáboros lenni, mert mindenkit ismertem, jó hangulat volt a suliban, és érdekes programokat szerveztek nekünk. Ezeken a programokon sok ifivel megismerkedtem, akik mindig jó fejek voltak, és akikre felnéztünk. Már akkor eldöntöttem, hogy ha lehet, én is szívesen visszajárnék. Azért is terveztem, hogy visszajövök, hogy megmaradjon a kapcsolatom a régi osztálytársakkal (ők is mondták már nyolcadikban, hogy ifik lesznek), iskolatársakkal. Az is érdekelt, hogy folyik egy program szervezése, lebonyolítása. Az ifikkel való beszélgetések szerint az ifi gyűlés is egy jó bulinak tűnt. Már második éve vagyok ifi. Nagyon szeretem ezt a közösséget, a keddi gyűléseket. Jó hangulatban készülünk a programokra. Jó dolog, hogy bíznak bennünk a felnőttek és a gyerekek egyaránt. Eddig majdnem minden sulis programon részt vettem. A legtöbb munka a táborral volt, de ezt élveztem a legjobban, a végére nagyon elfáradtam. Még jó pár évig tervezek ifi maradni, de az iskola mellett ez nem a legegyszerűbb dolog. Szerencsére nagyon szeretem, amit csinálok.

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Dr. Jeney Kristóf, a Fő utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt pontosan ide, és ki volt az osztályfőnöke?

Ilyen kérdésnél jövök rá igazán, hogy kezdek megöregedni, és könnyes szemekkel, gyermekkorom után sóvárogva írom le, hogy 2000-2008 év között voltam a Gábor Iskola diákja. Alsó osztályos tanulmányaim során osztályfőnökként Bohus Tilda néni, míg felső osztályban Nagy Ági néni egyengette utamat.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanítás, mint most?

Ami az iskola épületét illeti, arra határozottan emlékszem, hogy az iskola udvarán, az igazgatói iroda felől kilépve jobbkéz felől egy nagy, fából faragott teknősbéka foglalt helyet, amely gyerekként nagyon tetszett. Ami az iskola felszereltségét illeti, felső osztályban az iskola egy interaktív táblával gazdagodott, így mindig nagyon drukoltunk a terembeosztásoknál, hogy az emelet 6. tanterembe legyünk kiírva. Ugyancsak mély nyomot hagyott bennem az emeleti szertárban található csontváz, aki – ha emlékezetem nem csal – Samu névre hallgatott, és a legenda szerint egykor egy rossz, vásott diák volt! Tisztán emlékszem a földszint 2.

teremben található szekrényorra is, amiben különböző, biológia tantárgyhoz kapcsolódó „rémségek”, konzervált kígyók, békák és társaik voltak elhelyezve, melyek egyszerre töltöttek el félelemmel és csillapíthatatlan kíváncsisággal. Az aktuális tanóra kezdetéig mindig a szekrény előtt álltam és szemlélődtem. Minden bizonnyal a kor kíváncsalmainak megfelelően változott a „számtech-terem” felszereltsége is. A kétezres évek elején a mai viszonyokhoz képest a számítástechnika - ideértve az internetet is - gyerekcipőben járt, így igazi audiovizuális élményt a comenius logo nevezetű program használata jelentette, amelyben egy teknősbéka segítségével, meghatározott parancsok megadásával különféle alakzatokat lehetett, és kellett is létrehozni. Ami a tanulás/tanítás körülményeit illeti, már az én koromban is kiváló pedagógusi karral volt megáldva az iskola. Álláspontom szerint az iskola pedagógusai a mai napig ugyanazzal a töretlen lelkesedéssel, elszántsággal és odaadással igyekeznek átadni tudásukat a „nebulóknak”, mint amilyenel tették azt az én tanulmányaim idején is.

Mely tanáiraira emlékszik vissza legszívesebben?

Nagy szeretettel gondolok vissza Nagy Ági néniére, aki, mint említettem, felső osztályban osztályfőnököm volt, testnevelést, természetismeretet, később földrajzot tanított. Így felnőtt(ebb) fejjel visszagondolva, osztályunk egyáltalán nem volt egyszerű eset, azonban Nagy Ági néni kiváló pedagógia készségével tartott minket kordában, ő volt tipikusan a szigorú, de végletekig igazságos osztályfőnök, akivel nem szeretnél volna összetűzésbe kerülni.

Kedves emlékeim közül ide tartozik az az eset, amikor egyik tanórán rossz fát tettünk a tűzre, majd a tanóra végeztével a folyóson, Ica néni szó szerint a következő javaslattal látta el az aktuális órát tartó pedagógust: „Szólni kell a Nagy Áginak!” Amikor ez a mondat elhangzott, minden érintett tudta, hogy legkésőbb a következő osztályfőnöki órán mire számíthat!

Nagy Ági néni osztályfőnöki és tanári vezényletével nem volt kecmec, a tananyagot tudni kellett, és jól kellett viselkedni. Amennyiben ehhez tartotta magát a diák, tudta, hogy „biztonságban van”, bár a mai napig nem vagyok benne biztos, hogy mindkét feltételt maradéktalanul sikerült teljesítenem.

Ami a földrajz órákat illeti, akkor még fel tudtam, és fel is kellett rajzolni vaktérképre Magyarország teljes vízrajzát és a táblánál állva, az arra akasztott térképen, a tanári teleszkópos fémpálcával a kezemben tudtam megmutatni és felsorolni Európa valamennyi országának fővárosát. Ami a testnevelés órákat illeti, ott sem volt

„kegyelem”. A háztömb-futás során végig, és tényleg futni kellett! Ági néni természetfeletti képességeivel úgy tudta megállapítani, hogy valaki a Mészáros Lőrinc – Kisfaludy – Nádasdy utca vonalán, látókörén kívül esetlegesen gyalogolt, megállt, hogy Ő végig az iskola előtt várt minket. Szent meggyőződésünk volt, hogy beépített emberekkel dolgozik, valamint átlát a falakon, és én ezekben a mai napig hiszek! A háztömb-futások elengedhetetlen kelléke volt a tekintélyt parancsoló, nyakba akasztható stopperóra is! Emlékszem, egyik testnevelés órára elfelejtettem tornacipőt vinni. Ez azonban nem volt elég jó kibúvó, így „tanulópénz” gyanánt a zsinórugrást téli bakancsban kellett teljesítenem, ami egyébként meglepően jól sikerült, bár nem volt egy kellemes élmény. Ági néninek köszönhetően egykoron a gyertyaállást, sőt még a szekrényugrást is egész jó eredménnyel tudtam teljesíteni, most már a pusztá gondolatától is megfájdul a hátam.

Nagy szeretettel gondolok vissza ugyancsak Sólyom Éva néni matematika óráira. A matematika tudományát minden diákja részére, ideértve azokat is, akik a reáltantárgyakhoz nagyon keveset konyítottak (igen, egy voltam közülük) hatalmas szeretettel, bámulatra méltó végtelen türelemmel adta át. Na persze, ezzel a szeretettel és türelemmel nem volt szabad visszaélni: ha nem készültél, jött a „ne mulass!”

Ugyancsak szép emlékeket őrzök Sólyom Laci bácsi kémia óráiról. Azóta sem láttam jódot lila gőz formájában szublimálni, és azóta sem hallottam a pukkanógáz hangját! Szerintem minden

fiú olyan izmos kart szeretne, mint ami neki volt (és szerintem van is!) Most már elárulhatom: irigykedtünk rá!

Somogyi Zoli bácsit ezúton üdvözlöm nagy tisztelettel, akinek biológia és angol nyelv tudásomat köszönhetem. Amikor valaki kérdésére rossz választ adott, ő a következőt mondta: „A lóbuszt!” Szimbólumává vált a párna, amit tanórákra hozott magával a tanári katedrára, továbbá a délutáni órákban Suzuki autójában töltött csendes pihenő is!

Szép emlékeket idéznek Gyenes Éva néni rajz és média órái is. A rajzórák során a feladathoz képest mindenki rajzolt, amit és ahogyan tudott, Ő minden „kreálmányt” nagyra értékelt. Média órákon jobbnál-jobb filmeket néztünk meg, még mi is javasolhattuk, hogy mit vetítsen le.

Még nagyon kicsi voltam, de ugyancsak kedves emlékeket őrzök Vilcsek Feri bácsiról is, aki bár engem tanítani nem tanított, emlékszem, általában az udvaron, az ebédlő felől nyíló ajtónál volt fellelhető. A napközi során, az udvaron töltött időben ő tanított meg minket arra, hogy hogyan kell olyan papírrepülőt hajtogatni, ami nem csak zuhan, de repül is, noha a lelkünkre kötötte, hogy azokat felszálló pályára tanórák alatt nem állíthatjuk, és szünetekben is csak kifejezett engedéllyel reptethetünk.

Milyen emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

A mai napig meghatározó élményként élnek bennem az iskolai farsangok, mind gyerekként, mind egykori IFI

résztevéőként, a Luca napi vásárok, a művészeti fesztiválok, a sulibulik, a nemzeti ünnepi rendezvények is.

A káptalanfüredi állótábor volt számomra az igazi nyaralás és felhőtlen szórakozás, mind diák, mind pedig IFI koromban. Minden percét imádtam, ódákat tudnék zengeni róla!

A fülemben van, ahogy Erzsi néni elkiáltja magát: „Lebukott a rúzsos gyilkos!”

A mai napig tartom magam ahhoz az intelemhez, amiben korábban engem részesítettek, utóbb én részesítettem a táborozókat: „Ne fuss papucsban!”

Aki esetleg még nem vett volna részt a táborban, azt javasolom, ki ne hagyja, mert olyan élményekben, mint ott, nem lesz máshol része! Aki pedig már volt táborban, úgysem tudja többet kihagyni.

Miért szeretett ide járni?

Remélem, a fentebb kifejtettek ezt kellőképpen megválaszolják. A Gábor Iskola nem egy általános iskola a sok közül, hanem AZ általános iskola, egyedi és utánózhatatlan varázslatos légkörével. Rengeteg szép emlékem fűződik a Gábor Iskolához, ahol mai napig szóló barátságokat kötöttem, nem csak egykori diáktársaimmal, azonban megkockáztatom, hogy immáron tanárokkal is. Amikor csak időm engedi, szép emlékekkel és immáron nosztalgiázva térek be, ahol mindig nagy szeretettel fogadnak. A Gábor Iskola meghatározó része volt az életemnek, és nyugodt szívvel jelenthetem ki, majdani gyermekem is biztosan ide fog járni!

A hónap sztárja:

Gera Zoltán

A 2000-es évek legsikeresebb labdarúgója volt a 97-szeres magyar válogatott játékos, aki itthoni sikerei után Angliában is kivételes pályafutást tudhatott magáénak. A Fulham csapatával Európa-liga döntőt játszott, 2005-ben pedig beválasztották Angliában az év csapatába. A válogatottal kijutott a 2016-os Európa-bajnokságra, ahol a portugáloknak lőtt gólját választották meg az EB legszebb góljának. Jelenleg az U21-es válogatott szövetségi kapitánya. Egy igazi példakép, készséggel válaszolt nekünk.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Természetesen focista. Abban az időszakban én is egyfolytában a labdát rúgtam a gyerekekkel, és mindig elképzeltem, hogy én vagyok Maradona, én vagyok a legjobb focista. Az volt a célom, hogy jó focista legyek, mint a példaképeim.

Ki volt a példaképe?

Détári Lajos. A 80-as években a magyar válogatottban ő volt a legjobb focista, és őt szerettem volna utánozni.

Később pedig Kaká volt a példaképem, aki az életében is példa volt előttem, nem csak a fociban.

Mikor döntötte el, hogy focista akar lenni?

16 éves koromban döntöttem el, ekkor tudatosult bennem, hogy szeretnék válogatott focista lenni.

Mik voltak a kedvenc tantárgyai?

Természetesen a testnevelés, de később a matek, majd felnőttként a történelmet is megkedveltem.

Voltak-e iskolai csínytevései?

Elég sokat szerettünk beszélni óra közben, meg focizni a szünetekben. De amikor kicsi voltam, még nem voltam annyira rossz gyerek, elég jól ment a tanulás, szót fogadtam, így kevés csínytevés volt.

Emlékszik-e még az első góljára?

Természetesen, első felnőtt gólomat az alacsonyabb osztályú Harkány színeiben szereztem, de ugyanúgy emlékszem a Pécs és a Fradi színeiben lőtt első gólomra is, ezek megmaradtak.

Miben különbözik leginkább az angol foci a magyartól?

Talán a mentalitás a legnagyobb különbség, és természetesen a körítés, hiszen ott minden mérkőzésen telt ház van, szenvedélyesen szeretik a focit. Alázatban, hozzáállásban, szenvedélyben másabb, és ezek nagyon hiányoztak nekem miután hazajöttem.

Melyik volt a legemlékezetesebb gólja pályafutása során?

Szerencsére sok ilyen van, az egyik a 2016-os Európa-bajnokságon Portugália ellen szerzett gólom, de rúgtam látványos gólt a Manchester United és a Liverpool ellen is.

Mi lett volna, ha nem találkozik a focival?

Ezt nem tudom, de örülök, hogy majdnem 40 éves koromig focizhattam. Szerencsés voltam, mert abból éltem, amit szeretek csinálni.

Mit gondol, ki lehet az utódja a válogatottnál?

Talán Szoboszlai Dominik, aki remélem nem csak az utódom lesz, hanem jócskán túlszárnyalja majd az én pályámat, egész kivételes tehetség.

Én is, és sok iskolatársam focizik vagy sportol kisebb klubokban. Mit üzenne ezeknek a fiataloknak?

Szeressék nagyon a futballt, legyenek szenvedélyesek, minél több időt töltsenek el a sporttal, kevesebbet a telefonnal, számítógéppel, PlayStationnal. Szeressék azt a sportot, amit csinálnak, egészségükre is válik, de nem szabad elhanyagolni a tanulást sem.

Ha lehetne egy karácsonyi kívánsága, mi lenne az?

Családom legyen egészséges, és minden ember a szerettei körében jó körülmények között tudja eltölteni a karácsonyt!

Kremeny Soma (8.a)

Különleges tanári élmények

Dessewffyné Szabó Erzsébet

- Erzsi néni különös karácsonya

Kicsi voltam, óvodás korú. Gyönyörű, havas december volt. Kertvárosban laktunk, az utcákat, kerteket, háztetőket, fákat vastag fehér lepel borította.

Vártuk a Jézuskát. Szüleim azt mondták, ő hozza a karácsonyfát, az ajándékokat. Nagyon szerettem volna látni. Kíváncsi voltam.

Kora este keresztanyámék elvittek sétálni, illetve látogatóba egy távoli rokonhoz. December 24-én délután már nem jártak a buszok, a környéken hétköznapi is kevés autó közlekedett. Az utcák teljesen kihaltak voltak, egyetlen emberrel sem találkoztunk. Korán besötétedett. Egész délután hatalmas pelyhekben esett a hó. A friss hó ropogott a talpunk alatt. A sötétkék égbolton ragyogtak a csillagok. Fényük szinte vakítóan verődött vissza a hóra. Szinte minden csillogó fénnel „világított”. Elvakított a szikrázó hó. Minden olyan volt, mint a mesekönyvben a szép színes képeken. A látvány, a hangulat elvarázsolt. A szó valódi értelmében szinte lebegtem a valószerűtlenül különleges, gyönyörű, soha – azóta se – nem látott képen. Keresztanyámmal a Jézuskáról beszélgettünk, hogy éppen konkrétan miről, arra már nem emlékszem. Hirtelen felnéztem az égre. Megláttam a tündöklő fényben a Jézuskát. Csak én. Keresztanyámék nem, de azt mondták, biztos most viszi az ajándékokat hozzánk. Kicsit elkeseredtem, hogy nem vagyunk otthon, így nem találkozhattam vele. Keresztanyukám megvigasztalt, hogy ha otthon maradtunk volna, akkor se találkoztunk volna, soha nem találkozik a gyerekekkel, mikor az ajándékokat hozza.

Mikor hazaértünk, valóban ott állt a szobában a csodaszép karácsonyfa. A gyertyák lobogó fénye épp oly varázslatosá tette a fát, a szobát, amilyen varázslatos a sétánk volt.

Már régen nem emlékszem a gyerekkori karácsonyi ajándékaimra, a vacsorákra, de ahogy a karácsony közeledik, ez az este mindig eszembe jut. Egy-egy pillanatra újra érzem azt a különleges érzést, amit akkor, ott, az égre felnézve éreztem. Minden évben várom, hogy karácsonykor egyszer újra élhessem ezt a varázslatot...

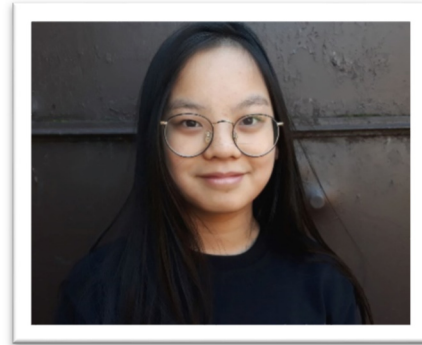
A hónap tanulói

novemberben

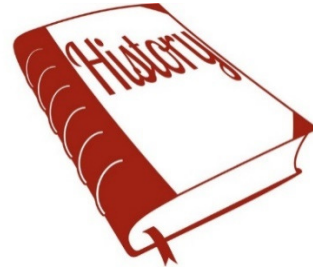
Márta Kíra 6.c

Azért kell tanulni, hogy az életben sok dolgot tudjunk elérni, és ha nem tanulunk, nem fejlődünk. Szüleim mindig biztatnak, és ha kell, segítenek is. Nekem igazából nincs kedvenc tantárgyam, tulajdonképpen az összeset szeretem valamiért. Van, amelyik pihentet, van, ami érdekes és van, ami foglalkoztat. Délutánonként zongorázni, matek szakkörre, hegedülni és karatézni járok. Novemberben tagja voltam a kerületi Bolyai matekversenyen győztes csapatnak, de más matek versenyeken is indulni szoktam. Szabadidőmben rajzolok, olvasok vagy sorozatokat nézek. Még nem tudom, hogy mi leszek, ha nagy leszek, de talán a rajz és a matek irányába megyek tovább, akár építészmérnök is lehetek. Szeretek ide járni, mert családias az iskola, jó a közösség és a tanárok is.

Vu Quynh Giao „Jenny” 6.c

Azért fontos a tanulás, hogy az életben fel tudjuk használni a tudást, és hogy sikerüljön a felvételi egy jó iskolába. Szüleim biztatnak, és ha jó teljesítményt érek el, valami ajándékot kapok. Kedvenc tantárgyam a rajz. Délutánonként matek, ill. magyar szakkörre járok, angol magántanárhoz és zongorára is. Novemberben tagja voltam a kerületi Bolyai matekversenyen győztes csapatnak, de más matek versenyeken is indulni szoktam. Szabadidőmben rajzolni, filmet nézni, olvasni szoktam. Felnőttként divattervező szeretnék majd lenni. Nagyon jó ide járni, nekem az uncsitesóm is ide járt, ő ajánlotta ezt a sulit, és igaza volt, nem csalódtam. Itt sok baráttra tettem szert.

E hónapban történt...

FONTOS ÉVFORDULÓK – DECEMBER

50 éve, 1969. december 2-án bemutatkozott a Boeing 747-es jumbo jet repülőgép.

40 éve, 1979. december 3-án Japánban bemutatták az első, kereskedelmi forgalomba szánt mobiltelefonokat.

230 éve, 1789. december 8-án megszületett Hild József építész, nevéhez fűződik az Egri Székesegyház és az Esztergomi Bazilika is.

60 éve, 1959. december 12-én első alkalommal rendezték meg a Forma 1-es Amerikai Nagydíjat.

220 éve, 1799. december 14-én meghalt George Washington, az USA első elnöke.

1950 évvel ezelőtt, Kr. u. 69. december 15-én Rómában – négy császár közül – Vespasianus került ki győztesen a hatalmi harcokból, és lett a birodalom uralkodója.

550 éve, 1469. december 23-án Firenze a jó viszony ápolásaképpen két oroszlánt küldött ajándékba Mátyás királynak.

140 éve, 1879. december 24-én Edison bemutatta az izzólámpát.

150 éve, 1869. december 25-én szabadalmaztatták a rágógumit.

Összeállította:

Banka Zoltán

Suli-buli

Az iskola hagyományaihoz méltóan minden év novemberében megrendezik a suli-bulit. Nekem ez volt az első suli-bulim, és nagyon tetszett.

Délelőtt minden osztály különböző feladatokat kapott, amiket meg kellett oldaniuk. A téma a retró korszak volt. Volt közte totó, puzzle, rejtvény, rajzos feladat, régi játszóterés makett készítés. A feladatokat egymás közt elosztva és egymást segítve próbáltuk megoldani. Aztán fel kellett készülni egy jelmezes produkció előadására. Az alsósoknak és a felsősöknek is meg volt szabva mit kell előadni. Az elsősök és a másodikosok a Jégvarázsból egy részletet, a harmadikosok és a negyedikesek egy cirkuszi előadást mutattak be. A felsősöknek pedig megadott retró zenékből választva kellett egy jelmezes jelenetet előadni. Az ötödikesek és a hatodikosok és a hetedikesek a Queen-től a Don't Stop Me Now-t adták elő, a nyolcadikosok pedig a Dolly Rolltól a Vakációt. Mindegyik nagyon vidámra sikerült.

Délután pedig diszkó volt, mire leértünk már szólt a zene, nagyon jó hangulat volt. Ha megszomjaztál, akkor ott volt a büfé, ahol voltak szörpök és szendvicsek is jó áron. Remekül éreztük magunkat!

Bodnár Attila (5.a)

Tudod-e mit jelent?

„...Hadd legyen egyszer neki is karácsonya! ...”

Annak kifejezésére mondják, hadd örüljön, legyen boldog egyszer! Változata is van:

„...Egyszer van karácsony (egy évben) ...” Ezzel háromféle helyzetet is kifejezhetünk:

a., csak egyszer szokott kivételes szerencséje lenni az embernek (most van, máskor nem lesz)

b., néha kevesebbel is be kell érnie az embernek (már nincs karácsonyi bőség, érd be kevesebbel)

c., hadd legyen boldog, legyen úgy, ahogy ő akarja (most az egyszer).
(összegyűjtötte: Fodorné Balla Mária)

Ti mondtátok...

Mi az, hogy meghitt pillanat?

„Boldogság, öröm, pl. Jaj, de jó, kaptam egy hörcsögöt!” (Zsófia, 8 éves)

„Amikor a karácsonyi kocsonya remegni kezd.” (Kristóf, 12 éves)

„Amikor valamit nézel, és elsírod magad.” (Kitti, 8 éves)

„Amikor a Dzsínó ökörködik...” (Dávid, 12 éves)

„Amikor abban a pillanatban hinni kezdesz valamiben.” (Ricsi, 9 éves)

„Mikor az X-boxon játszom a fortnite-al.” (Zoli, 14 éves)

„Hogy megszülettem.” (Nándi, 9 éves)

„Amikor a család összeül tárgyalni gondjairól-bajairól. És elérünk a desszerthez.” (Brigi, 16 éves)

„Mikor azt hiszed, hogy elvesztesz valamit, de az utolsó pillanatban megfordul az állás.” (Attila 10 éves)

„Amikor a kisgyerek torka szakadtából üvölt, a vacsora meg odaég, mégis megesszük.” (Ádám, 13 éves)

„Amikor valami olyan cuki, hogy az ember meghatódik. Ilyen volt, mikor megkaptam kutyusom vagy megszületett az unokatestvérem.” (Szonja, 10 éves)

Aktuális

Novemberi eredmények:

BOLYAI MATEMATIKA CSAPATVERSENY:

Győztes Kommandó (Jánoska-Nagy Adorján, Márta Kíra, Szkladányi Krisztián, Vu Quynh Giao 6.c osztály) - **I. hely**

Számvadászok (Nász Maja, Réti Nimród, Vörös Zsófia 5.c osztály) - **II. hely**

Kubu Gang RFT (Albutiu Péter, Heves Kristóf, Joó Marcell, Nguyen Nhat Duy 7.c osztály) - **II. hely**

Asztalitenisz kerületi diákolimpia:

I-II. kcs., fiúk: Szigeti Raul (4.a) - **1.**

helyezés

I-II. kcs., lányok: Bálint Natália (4.a) - **1.**

helyezés

Bakos Viktória (4.a) - **2. helyezés**

Sárközi Amanda (3.a) - **3. helyezés**

III.IV. kcs., fiúk: Dió Mihály (5.a) - **1.**

helyezés

Rostás János (6.a) - **2. helyezés**

Benedek Dávid (7.a) - 4. helyezés

III-IV. kcs., lány: Bencze Brigitta (8.a) - **2.**

helyezés

Kerületi úszóverseny:

FELSŐSÖK:

Slett Márton 3.

Koszora Izabella 3.

Marton Enikő 6. Yazdani Alex 4.

Tábori Dorka 2.

Felső fiú váltó I. - 2. (Slett Márton, Tábori Dorka, Máthé Kristóf, Yazdani Alex)

Felső fiú váltó II. - 6. (Koszora Izabella, Marton Enikő, Yazdani Dávid, Szemere Soma)

ALSÓSOK:

Völgyi Tran Minh Robi 6.

Máthé Csanád 2.

Fiú váltó - 4. (Máthé Csanád, Völgyi Tran Minh Robi, Völgyi Tran Minh Fecó, Báthori Attila).

